

DAVAR IV 2014

"Shalu Shalom Yerushalaim" raikui Jaffa kadulla, kun Davar-kurssilaiset toivottivat ensimmäisen toimintapäivän aikana rauhaa Jerusalemitille. Vuorossaan toinen Davar IV kurssi saapui 26.10. Israelin maaperälle, lämpötilan ollessa mukavat 28 astetta plussan puolella. :) Ensimmäinen yö vietettiin ihanassa Rose de Castel majatalossa, joka sijaitsee Jerusalemin kupeessa, Mevaseret Zionissa. Asumalähiön nimi enteili jo hyvää matkalle, sillä Mevaseret Zion tarkoittaa Suomeksi hyvän sanoman tuojaa Siionille. Ilosanoman kertominen Israelissa olikin juuri se sydämen polte joka oli saanut 15 kurssilaista saapumaan pyhälle maalle. Saimme tuntea jo ensimmäisen illan aikana Pyhän Hengen yhteyttä ja virvoitusta. Tuo virvoitus ja uudistuminen jatkuivat koko matkan ajan ja moni saikin palata Suomeen ikään kuin uutena luomuksena. Toisena päivänä siirryimme Yad Hashmonaan, jossa meistä pidettiin erittäin hyvää huolta koko loppumatkamme ajan. Kurssiviikko piti sisällään hyviä oppitunteja useamman opettajan johdolla. Oppituntien aikana käytiin läpi Jumalan kansan, Hänen silmäteränsä tapoja ja uskomuksia. Muutama tunti käytettiin myös tutkimalla Raamatusta Israelin oikeutta nykyisiin maa-alueisiin.

Keskiviikkona oli vuorossa ensimmäinen niin sanottu toimintapäivä, jolloin jalkauduimme kolmessa ryhmässä Jerusalemin kaduille. Jälleen saimme ihmetellä kuinka Jumala oli valmistanut kohtaamiset eri kulttuuritaustaisten ja ikäisten ihmisten kanssa. Mieleeni jäi erityisesti soittoryhmämme saapuminen puutarhaan. Ennen kuin ehdimme mitään suunnittelemaan, tuli muutama nuori sotilas juttelemaan kanssamme ja he pysyivät meitä soittamaan heille. Samalla saimme kertoa heille Jumalan rakkaudesta ja huolenpidosta, sekä siitä kuinka me uudestisyntyneinä kristittyinä rakastimme heitä. Itä-Jerusalemin levottomuudet olivat aistittavissa ihmisten olemuksessa ja saimme tuntea kuinka he oikein janoivat rauhan ja rakkauden julistamista.

Torstaina oli vuorossa toinen toimintapäivä, joka suuntautui Tel Aviviin. Jälleen "aseenamme" oli Pyhä Hengen rakkaus, evankeliumi ja kitara. Jumala oli jälleen valmistanut edeltä reittimme ja eräs juutalainen veljemme oli vastassa meitä ilman ennakkosopimusta. Nahkuri Simon oli tosin jälleen ilmeisesti matkoilla, kun emme tavoittaneet häntä Jaffosta, ehkä sitten ensi kerralla. Simonin sijaan saimme kohdata ihmisiä pitkällä rantakadulla. Soittomme ja laulumme herätti ihmisten mielenkiinnon ja moni tulikin kysymään meidän motiiveitamme lauluille. Eräs mies kuvasi meitä iloisesti ja sanoi laittavansa laulumme YouTubeen, ehkä sen sieltä joskus löydämme. Päivästä jäi erityisesti mieleen suurella sydämellä varustettu vanhempi juutalainen pariskunta joka tuli juttelemaan meidän kanssamme ja jotka toivat meille myöhemmin muovikassin, joka sisälsi ison pullon mehua ja vettä, sekä kertakäyttömukeja. Silloin tuli mieleen Raamatun kohta jossa puhutaan profeetalle tarjottavasta vesilasista, tämä oli enemmän. Muutama ryhmäläinen oli tämän toisen toimintapäivän aikana avustamassa paikallista avustusjärjestöä, tyhjentämällä oliivipuita sen sadostaan. Sadonkerääjät kertoivat että päivä oli ollut mielenkiintoinen, vaikka kaikki eivät päässeetkään kiipeämään puuhun, vaan joutuivat tyytymään kepin päässä olevaan oliivinpudotus haravaan. :) Mielenkiintoista heidän mielestään oli ollut myös seurata öljyn puristamisprosessia juuri kerätyistä oliiveista.

Perjantaina ryhmämme oli tarkoitus lähteä Kuolleelle merelle kellumaan, mutta yllättävän rankka vesisade sai maan alimman paikan kivet ja hiekkamassat liikkeelle, niin että tie edessämme oli poikki ja jouduimme kääntymään takaisin Jerusalemiin. Tosin yhtä kokemusta rikkaampana, sillä harvalla on mahdollisuus todistaa kuivaakin kuivemman erämaan muuttumista vesivirroiksi. Kaikille mukana olleille avautuu tästä lähtien uudella tavalla Raamatun kohta: "Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää. Minä puhkaisen purot kalliokukkuloihin, lähteet laaksojen pohjiin; minä muutan erämaan vesilammikoiksi ja hietikon hetteiköksi." (Jesaja 41: 17–18) Halleluja.

Lauantain kohokohtana oli ryhmän osallistuminen messiaanisen seurakunnan tilaisuuteen, jossa kaksi nuorta olivat päättäneet seurata Jeesusta ja Hänen antamaansa esimerkkiä menemällä upotuskasteelle. Oli ihana huomata kuinka nuorten kasvoilta loisti Jeesuksen antama rauha ja rakkaus. Samalla ymmärsin jälleen että meidän tehtävämme on peltomiehen tavoin kylvää evankeliumin siemeniä, vaikka emme aina saisikaan nähdä lopullisten siementen kasvua. Heidän kohdallaan siemenet, eli Jumalan Sana oli pudonnut hyvään maaperään. Ryhmäläisille tämä oli myös hyvä todistus siitä, että työmme ei ole turhaa.

Sunnuntaina oli edessä haikeat jäähyvästit kun ryhmämme suuntasi kohti Ben Gurionin kenttää ja Finnairin konetta. "Lehitraot" - laulu kaikui vielä muutamien suusta, koneen noustessa Tel Avivin ilmatilaan, toiveissa oli jälleennäkeminen Pyhässä Maassa. Haluamme jättää teidän rukouksiinne kaikki kohtaamamme ihmiset. Jatkakoon Jumala Pyhän Henkensä kautta aloittamaansa työtä heidän sydämissään, jotta heidän silmänsä avautuisivat todelliselle rauhan ja pelastuksen tuojalle.

Nähdään tammikuussa Rukous-Davarissa Keuruulla!
Siunauksin Mikael